

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 171/2015
03.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног М.Н., због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н., адвоката М.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К бр.380/13 од 30.05.2014. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.378/14 од 24.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К бр.380/13 од 30.05.2014. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.378/14 од 24.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К бр.380/13 од 30.05.2014. године окривљени Ж.В. и окривљени М.Н. оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које им је изречена условна осуда тако што им је утврђена казна затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Наведеном пресудом оштећена Б.Ђ. као и окривљени Ж.В. који је поставио имовинскоправни захтев за накнаду штете упућени су да имовинскоправни захтев за накнаду нематеријалне штете остварују у целини у парничном поступку.

Наведеном пресудом окривљени Ж.В. и М.Н. су обавезани да на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног

поступка солидарно уплате износ од 13.000,00 динара, на рачун Основног суда у Мионици у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а окривљени Ж.В. и да на име трошкова кривичног поступка плати оштећеној Б.Ђ., износ од 31.250,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.378/14 од 24.11.2014. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Ж.В. и браниоца окривљеног М.Н. и пресуда Основног суда у Мионици К бр.380/13 од 30.05.2014. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Н., адвокат М.Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. и 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку Основном суду у Мионици или да наведене одлуке преиначи у целини.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н. је неоснован.

Бранилац окривљеног М.Н. у захтеву наводи да је побијаним пресудама прекорачена оптужба на тај начин што је оптужним актом окривљеном М.Н. стављено на терет да је "... са лопатом у рукама ... замахнуо према окривљеном Ж. и ударио га по левој шаци са горње стране, наневши му лаку телесну повреду у виду ране величине око 2цм са крвним подливом величине јајета у пределу горње стране леве шаке ..." док је изреком побијане пресуде окривљени М.Н. оглашен кривим да је "... лопатом у рукама ... замахнуо према окривљеном Ж. и ударио га по левој шаци са горње стране, наневши му лаку телесну повреду у виду ране величине јајета у пределу горње стране леве шаке ...".

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.Н. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да у конкретном случају нема прекорачења

оптужбе (страна 2 став 7), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н. као основ подношења захтева наведена је и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, међутим, будући да по ставу Врховног касационог суда исто не представља законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није упуштао.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**